

Μηνναῖον - ΤΗ Κ' ΙΟΥΛΙΟΥ

Μνήμη τοῦ Ἀγίου Προφήτου Ἡλίου

ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Ἀντίφωνον Α'. Ἦχος β'.

Στίχ. α'. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. β'. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. γ'. Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἡτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ Βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'.

Στίχ. α'. Αἰνεῖ, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου· ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν ἁγίοις θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Στίχ. β'. Μακάριος οὗτός ὁ Θεὸς Ἰακώβ βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπίς αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν ἁγίοις θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Στίχ. γ'. Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεός σου, Σιών, εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν ἁγίοις θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ, ἀθάνατος ὑπάρχων καὶ καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν σαρκωθῆναι ἐκ τῆς ἁγίας Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, ἀτρέπτως ἐνανθρωπήσας, σταυρωθεὶς τε, Χριστὲ ὁ Θεός, θανάτῳ θάνατον πατήσας, εἷς ὢν τῆς Ἁγίας Τριάδος, συνδοξαζόμενος τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀντίφωνον Γ'.

Ἀπολυτίκιον.

Τοῦ Μηνναίου ---

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ὁ ἑνσαρκὸς ἄγγελος, τῶν Προφητῶν ἡ κρηπίς, ὁ δεύτερος Πρόδρομος τῆς παρουσίας Χριστοῦ, Ἡλίας ὁ ἐνδοξος, ἄνωθεν καταπέμψας, Ἑλισαίῳ τὴν χάριν, νόσους ἀποδιώκει, καὶ λεπροὺς καθαρίζει· διὸ καὶ τοῖς τιμῶσιν αὐτὸν βρῦει ἰάματα.

*Ἡ, ἀντὶ τῶν Ἀντιφώνων, κατὰ τὸ τυπικόν,
ψάλλονται τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοί.*

Ψαλμὸς 102.

Ψαλμὸς 145.

Οἱ Μακαρισμοί.

Ἦχος β'.

Ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου μνήσθητι ἡμῶν
Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.
Μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι, ὅτι αὐτῶν
ἐστὶν ἡ Βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Μακάριοι οἱ πενθοῦντες, ὅτι αὐτοὶ
παρακληθήσονται.

Μακάριοι οἱ πραεῖς, ὅτι αὐτοὶ
κληρονομήσουσι τὴν γῆν.

Μακάριοι οἱ πεινῶντες καὶ διψῶντες τὴν
δικαιοσύνην, ὅτι αὐτοὶ χορτασθήσονται.

Κανὼν Α' τοῦ Προφήτου.

Ὠδὴ γ'. Ἦχος β'. Ἐν πέτρᾳ με τῆς πίστεως.

Τοῦ Μηναίου ---

Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες, ὅτι αὐτοὶ
ἐλεηθήσονται.

Ὡς ἄριστος προφήτα ὁ ἐστιάτωρ, ὁ
κόραξι τελῶν σοι τὴν πανδαισίαν, ὁ μόνος
ἐμπιπλῶν πᾶν ζῶον εὐδοκίας, ᾧ πάντες
κράζομεν· Σὺ εἰ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν
Ἅγιος πλήν σου Κύριε.

Μακάριοι οἱ καθαροὶ τῇ καρδίᾳ, ὅτι αὐτοὶ
τὸν Θεὸν ὁψονται.

Χάρις τῷ εὐεργέτῃ καὶ κηδεμόνι, τῷ
χήραν καὶ Προφήτην ἀλληλοτρόφους,
ἀρρήτῳ ἐκτελέσαντι προμηθεῖα, ᾧ πάντες
κράζομεν· Σὺ εἰ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν
Ἅγιος πλήν σου Κύριε.

Μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοί, ὅτι αὐτοὶ Υἱοὶ
Θεοῦ κληθήσονται.

Ὁ κλείσας ὀμβροτόκους νεφέλας
ὑεῖν, τροφῆς ἡπορημένη τῇ Σαραφθίᾳ, τὰ
λείψανα τῆς βρώσεως ἀνενδότως, ψεκάζειν
ἔδρασας· διὸ καὶ ἔκραζες· Ὡς οὐκ ἔστιν,
Ἅγιος πλήν σου Κύριε.

Μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι ἕνεκεν
δικαιοσύνης, ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ Βασιλεία τῶν
οὐρανῶν.

Θεοτοκίον.

Σὺ μόνη παρὰ πάντας τοὺς ἀπ' αἰῶνος,
μεγάλων ἡξιώθης καὶ ὑπὲρ φύσιν· Θεὸν
γὰρ τὸν ἀχώρητον πάσῃ κτίσει, ἐν μήτρᾳ
ἤνεγκας, καὶ ἐσωμάτωσας· ὅθεν Θεοτόκον
σε πιστεῖ σέβομεν.

Κανὼν Β' τοῦ Προφήτου.

Τοῦ Μηναίου ---

Ὠδὴ ζ'. Ἦχος πλ. δ'. Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ.

Μακάριοι ἐστὲ ὅταν ὀνειδίσωσιν ὑμᾶς,
καὶ διώξωσι, καὶ εἴπωσι πᾶν πονηρὸν ῥῆμα
καθ' ὑμῶν, ψευδόμενοι ἕνεκεν ἐμοῦ.

Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ, πολλὰ σοι
ἀφρόνως παίσαντι, καὶ τῆς μενούσης ἐκεῖ,
κολάσεως λύτρωσαι, ἔχων δυσωποῦντά σε,
Ἥλιου τὸν μέγαν, καὶ τὴν ἄχραντον Μητέρα
σου.

Χαίρετε καὶ ἀγαλλιᾶσθε, ὅτι ὁ μισθὸς
ὑμῶν πολὺς ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

Ἀγνεῖας ὡς φυτουργός, ἀγνὸν ψυχῇ
με συντήρησον, ὡς ζηλωτῆς Ἥλιου, ζήλου
θείου πλήρωσον, τὴν ἐμὴν διάνοιαν, ὅπως
τῆς κακίας, τὰς ἐφόδους ἀποκρούσωμαι.

Δόξα.

Νηστεύεις βρώσει μιᾶ, ὁδὸν
τεσσαρακονθήμερον, ἀνύων θεία ῥοπῇ·

διὸ ἱκετεύω σε, πάσης παραβάσεως,
ἐγκρατεῦσθαί με, θεοφόρε ἐνδυνάμωσον.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἡ πύλη ἡ τοῦ Θεοῦ, εἰσόδους θείας
ὑπάνοιξον, τῇ ταπεινῇ μου ψυχῇ, ἐν αἷς
εἰσελεύσομαι, ἐξομολογούμενος, καὶ κακῶν
τὴν λύσιν, Θεοτόκε ἀπολήψομαι.

Εἰσοδικόν. Ἦχος β'.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν Χριστῷ. Σῶσον ἡμᾶς Υἱέ
Θεοῦ, ὁ ἐν ἁγίοις θαυμαστός, ψάλλοντάς
σοι, Ἀλληλουῖα.

**Ὑμνοι μετὰ τὴν Μικρὰν Εἴσοδον
Ἀπολυτίκιον.**

Τοῦ Μηναίου ---

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ὁ ἑνσαρκὸς ἄγγελος, τῶν Προφητῶν
ἡ κρηπίς, ὁ δευτέρως Πρόδρομος τῆς
παρουσίας Χριστοῦ, Ἡλίας ὁ ἑνδοξος,
ἄνωθεν καταπέμψας, Ἐλισαίῳ τὴν χάριν,
νόσους ἀποδιώκει, καὶ λεπροὺς καθαρίζει·
διὸ καὶ τοῖς τιμῶσιν αὐτὸν βρῦει ἰάματα.

Τοῦ Ναοῦ.

(Τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ναοῦ.)

Κοντάκιον. Ἦχος β'.

Προστασία τῶν Χριστιανῶν
ἀκαταίσχυντε, μεσιτεία, πρὸς τὸν Ποιητὴν
ἀμετάθετε, μὴ παρίδης, ἁμαρτωλῶν
δεήσεων φωνάς, ἀλλὰ πρόφθασον, ὡς
ἀγαθὴ, εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν, τῶν πιστῶς
κραυγαζόντων σοι. Τάχυνον εἰς πρεσβείαν,
καὶ σπεῦσον εἰς ἱκεσίαν, ἢ προστατεύουσα
ἀεὶ, Θεοτόκε, τῶν τιμώντων σε.

Ο ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος Ἰσχυρός, ἅγιος
Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ Απόστολος

Τοῦ Προφήτου.

Προκείμενον. Ἦχος α'. Ψαλμὸς 109.

Σὺ ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν
Μελχισεδέκ.

Στίχ. Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου·
Κάθου ἐκ δεξιῶν μου.

Καθολικῆς Ἐπιστολῆς Ἰακώβου τὸ
ἀνάγνωσμα.

Ἰακ 5:10-20

Ἀδελφοί, ὑπόδειγμα λάβετε,
ἀδελφοί μου, τῆς κακοπαθείας, καὶ τῆς
μακροθυμίας, τοὺς προφήτας οἱ ἐλάλησαν
τῷ ὀνόματι κυρίου. Ἰδού, μακαρίζομεν
τοὺς ὑπομένοντας· τὴν ὑπομονὴν Ἰῶβ
ἠκούσατε, καὶ τὸ τέλος κυρίου ἴδετε, ὅτι
πολύσπλαγχνός ἐστιν καὶ οἰκτίρμων. Πρὸ
πάντων δέ, ἀδελφοί μου, μὴ ὀμνύετε, μήτε
τὸν οὐρανόν, μήτε τὴν γῆν, μήτε ἄλλον
τινὰ ὄρκον· ἦτω δὲ ὑμῶν τὸ ναί, ναί, καὶ
τὸ οὐ, οὐ· ἵνα μὴ εἰς ὑπόκρισιν πέσητε.
Κακοπαθεῖ τις ἐν ὑμῖν; Προσευχέσθω.
Εὐθυμεῖ τις; Ψαλλέτω. Ἀσθενεῖ τις ἐν ὑμῖν;
Προσκαλεσάσθω τοὺς πρεσβυτέρους τῆς
ἐκκλησίας, καὶ προσευξάσθωσαν ἐπὶ αὐτόν,
ἀλείψαντες αὐτὸν ἐλαίῳ ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ
κυρίου· καὶ ἡ εὐχὴ τῆς πίστεως σώσει τὸν
κάμνοντα, καὶ ἐγερεῖ αὐτὸν ὁ κύριος· καὶ
ἁμαρτίας ἢ πεποιηκώς, ἀφεθήσεται αὐτῷ.
Ἐξομολογεῖσθε ἀλλήλοις τὰ παραπτώματα,
καὶ εὐχεσθε ὑπὲρ ἀλλήλων, ὅπως ἰαθῇτε.
Πολὺ ἰσχύει δέησις δικαίου ἐνεργουμένη.
Ἡλίας ἄνθρωπος ἦν ὁμοιοπαθὴς ἡμῖν, καὶ
προσευχῇ προσηύξατο τοῦ μὴ βρέξαι· καὶ
οὐκ ἔβρεξεν ἐπὶ τῆς γῆς ἐνιαυτοὺς τρεῖς
καὶ μῆνας ἕξ. Καὶ πάλιν προσηύξατο, καὶ ὁ
οὐρανὸς ὑέτὸν ἔδωκεν, καὶ ἡ γῆ ἐβλάστησεν
τὸν καρπὸν αὐτῆς. Ἀδελφοί, ἐάν τις ἐν ὑμῖν

πλανηθῇ ἀπὸ τῆς ἀληθείας, καὶ ἐπιστρέψῃ
τις αὐτόν, γινωσκέτω ὅτι ὁ ἐπιστρέψας
ἀμαρτωλὸν ἐκ πλάνης ὁδοῦ αὐτοῦ σώσει
ψυχὴν ἐκ θανάτου, καὶ καλύψει πλῆθος
ἀμαρτιῶν.

Ἀλληλουῖα. Ἦχος δ'. Ψαλμοὶ 98, 33.

Ἀλληλουῖα. Ἀλληλουῖα. Ἀλληλουῖα.

Στίχ. α'. Μωυσῆς καὶ Ἀαρὼν ἐν τοῖς
ἱερεῦσιν αὐτοῦ.

Ἀλληλουῖα. Ἀλληλουῖα. Ἀλληλουῖα.

Στίχ. β'. Ἐκέκραξαν οἱ δίκαιοι, καὶ ὁ
Κύριος εἰσήκουσεν αὐτῶν.

Ἀλληλουῖα. Ἀλληλουῖα. Ἀλληλουῖα.

Τὸ Εὐαγγέλιον

Τοῦ Προφήτου.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἀγίου Εὐαγγελίου
τὸ ἀνάγνωσμα.

Λου δ' 22 - 30

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐθαύμαζον οἱ
ὄχλοι ἐπὶ τοῖς λόγοις τῆς χάριτος τοῖς
ἐκπορευομένοις ἐκ τοῦ στόματος τοῦ Ἰησοῦ
καὶ ἔλεγον· Οὐχ οὗτός ἐστιν ὁ υἱὸς Ἰωσήφ ;
καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· Πάντως ἐρεῖτέ μοι
τὴν παραβολὴν ταύτην· ἰατρέ, θεράπευσον
σεαυτόν· ὅσα ἠκούσαμεν γενόμενα ἐν
τῇ Καπερναοῦμ, ποιήσον καὶ ὧδε ἐν τῇ
πατρίδι σου. εἶπε δέ· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι
οὐδεὶς προφήτης δεκτός ἐστιν ἐν τῇ πατρίδι
αὐτοῦ. ἐπ' ἀληθείας δὲ λέγω ὑμῖν πολλαὶ
χῆραι ἦσαν ἐν ταῖς ἡμέραις Ἡλίου ἐν τῷ
Ἰσραήλ, ὅτε ἐκλείσθη ὁ οὐρανὸς ἐπὶ ἔτη τρία
καὶ μῆνας ἕξ, ὥς ἐγένετο λιμὸς μέγας ἐπὶ
πᾶσαν τὴν γῆν, καὶ πρὸς οὐδεμίαν αὐτῶν
ἐπέμφθη Ἡλίας εἰ μὴ εἰς Σαρεπτὰ τῆς
Σιδωνίας πρὸς γυναῖκα χήραν. καὶ πολλοὶ
λεπροὶ ἦσαν ἐπὶ Ἐλισαίου τοῦ προφήτου ἐν

τῷ Ἰσραήλ, καὶ οὐδεὶς αὐτῶν ἐκαθαρίσθη
εἰ μὴ Νεεμὰν ὁ Σύρος. καὶ ἐπλήσθησαν
πάντες θυμοῦ ἐν τῇ συναγωγῇ ἀκούοντες
ταῦτα, καὶ ἀναστάντες ἐξέβαλον αὐτὸν ἔξω
τῆς πόλεως καὶ ἤγαγον αὐτὸν ἕως ὄφρου
τοῦ ὄρους, ἐφ' οὗ ἡ πόλις αὐτῶν ὠκοδόμητο,
εἰς τὸ κατακρημνίσαι αὐτόν· αὐτὸς δὲ
διελθὼν διὰ μέσου αὐτῶν ἐπορεύετο.

Ὕμνος εἰς τὴν Θεοτόκον.

Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς μακαρίζειν
σε τὴν Θεοτόκον, τὴν ἀειμακάριστον
καὶ παναμώμητον καὶ μητέρα τοῦ Θεοῦ
ἡμῶν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ καὶ
ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν
ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Κοινωνικόν. Ψαλμὸς 32.

Ἀγαλλιᾶσθε, δίκαιοι, ἐν Κυρίῳ· τοῖς
εὐθέσι πρέπει αἶνεσις. Ἀλληλουῖα.

Ὕμνος μετὰ τὴν Θ. Κοινωνίαν.

Ἦχος β'.

Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, ἐλάβομεν
Πνεῦμα ἐπουράνιον, εὗρομεν πίστιν ἀληθῆ,
ἀδιαίρετον Τριάδα προσκυνοῦντες· αὕτη
γὰρ ἡμᾶς ἔσωσεν.

ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν,
ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου
καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ Μητρός,
δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ,
προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων
Δυνάμεων Ἀσωμάτων, ἰκεσίαις τοῦ τιμίου,
ἐνδόξου, προφήτου, Προδρόμου καὶ
βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων ἐνδόξων
καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων, τῶν ἁγίων

ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων· τῶν
όσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν· **(τοῦ**
Ἀγίου τοῦ Ναοῦ)· τῶν ἀγίων καὶ δικαίων
Θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννης, καὶ τοῦ
Ἀγίου Ἐνδόξου Προφήτου Ἡλιοῦ τοῦ
Θεσβίτου, οὗ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν·
καὶ πάντων τῶν Ἀγίων, ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι
ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Κανόνας Νηστείας

Κατάλυσις εἰς πάντα.